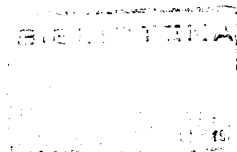

URZĄD PATENTOWY

A47g 19/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19880.

Kl. 34 f, 16.

Hendrikus Johannes Bonda
(Rotterdam, Niderlandy).

34f 19/24

Przyrząd do posypywania ciałami sproszkowanymi, jak np. solą, korzeniami i t. d.

Zgłoszono 28 marca 1933 r.

Udzielono 22 marca 1934 r.

Pierwszeństwo: 29 marca 1932 r. (Niderlandy).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do posypywania ciałami sproszkowanymi, jak np. solą, korzeniami i t. d., zaopatrzonego w wieczko z otworkami, które mogą być zamykane przy pomocy kołeczków, osadzonych na płytce, poruszającej się wzdłuż osi i obracającej się względem wieczka.

Celem niniejszego wynalazku jest udoskonalenie takiego przyrządu, przez co staje się on więcej praktyczny i pożyteczny, ułatwiając rozsypywanie wszelkiego rodzaju sproszkowanych lub ziarnistych ciał, np. soli, korzeni i t. d., przyczem otwieranie i zamykanie otworków nie przedstawia trudności i nie wymaga skomplikowanych czynności.

Według niniejszego wynalazku podstawa kołeczków, mająca postać płytki, znajduje się pod działaniem sprężyny i przesuwana się w kierunku osi wzdłuż czopa, osadzonego na stronie zewnętrznej wieczka. Wieczko może być zaopatrzone w jeden lub kilka szeregów otworków, rozmieszczonych na odcinkach koła, podczas gdy kołeczki zamykające są osadzone na podstawie odpowiednio do rozmieszczenia otworków.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu dwie postacie wykonania przyrządu według wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia przekrój pionowy przyrządu według jednej odmiany wykonania w położeniu zamkniętym, fig. 2 — taki sam

przekrój przez tenże przyrząd w położeniu otwartem, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii III — III na fig. 2, a fig. 4 przedstawia w powiększonej podziałce widok, częściowo w przekroju, przyrządu według drugiej odmiany wykonania.

Według postaci wykonania, uwidocznionej na fig. 1 — 3, na rozwartym górnym końcu przyrządu 1 jest osadzony pierścień śrubowy 2, na który, ewentualnie po założeniu pierścienia uszczelniającego 3, jest wkręcone wieczko 4. Wieczko to jest zaopatrzone w kolistę szeregę otworków 5, podczas gdy w środku tegoż wieczka jest doń nieruchomo przymocowany trzpień wodzący 6. Trzpień 6 podtrzymuje i prowadzi czop wydrążony 7, mieszcząc się w wydrążonym jego środku. Między zwężoną częścią 8 tego wydrążenia i naśrubkiem 9, wkręconym na koniec trzpienia 6, znajduje się śrubowa sprężyna 10, która wywiera nacisk na czop.

Czop 7 zaopatrzony jest na dolnym końcu w płytkę 11, na której jest osadzona pewna liczba stożkowych kołeczków 12. Układ kołeczków 12 na płycie 11 odpowiada rozkładowi otworków 5 wieczka 4.

Skoro czop 7 zostanie pokręcony w taki sposób, aby kołeczki 12 znalazły się nad otworkami 5, wówczas po zwolnieniu czopa kołeczki zostają wciśnięte w otworki wskutek działania sprężyny 10. Otworki zatkane zostają przez to przetknięte i zamknięte, tak że zawartość przyrządu, zwłaszcza jeżeli składa się ona z materiału higroskopijnego, jest zabezpieczona przed szkodliwym wpływem wilgoci powietrza.

W celu otworzenia przyrządu należy tylko pociągnąć czop, a następnie nieco go pokręcić. Za następującem potem zwolnieniem czopa kołeczki zamykające, które nie znajdują się nad otworkami, opierają się na wieczku (fig. 3).

Postać wykonania, przedstawiona na fig. 4, różni się od powyżej opisanej postaci tylko tem, że wieczko 4 jest zaopatrzone w półkoliste szeregi otworków 5, co pozwala na zaopatrzenie czopa 7 w półkolistą płytkę 11, posiadającą pewną liczbę kołeczków 12, odpowiadającą liczbie otworków. W ten sposób osiąga się tę korzyść, że przy otwartych otworkach zawartość przyrządu może się swobodnie wysypywać i nie gromadzi się między wieczkiem 4 i płytką 11.

Kołeczkom można nadać kształt haka i przymocowywać je bezpośrednio jednym końcem do spodu czopa.

Liczba i układ otworków oraz kołeczków może być dowolna, odpowiednio do przeznaczenia lub użytku przyrządu do posypywania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do posypywania ciałami sproszkowanymi, jak np. solą, pieprzem i t. d., zaopatrzony w wieczko z otworkami, które mogą być zamykane przy pomocy kołeczków, umieszczonych na podstawie, przesuwającej się wzdłuż osi względem wieczka, znamieny tem, że podstawa kołeczków zamykających jest osadzona obrotowo, znajduje się pod działaniem sprężyny i przesuwa się w kierunku osi wzdłuż trzpienia wodzącego, osadzonego na stronie zewnętrznej wieczka.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że wieczko jest zaopatrzone w pewną liczbę szeregów otworków, rozmieszczonych na odcinkach koła, podczas gdy kołeczki zamykające są osadzone na podstawie odpowiednio do rozmieszczenia otworków.

Hendrikus Johannes Bonda.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

